

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska - Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa A. S.

przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w W.

o odprawę pieniężną

I zasądza od pozwanego Agencji Mienia Wojskowego w W. na rzecz powoda A. S. kwotę 27750 (dwadzieścia siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt) złotych tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3600 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w O. (...) kwotę 1388 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt osiem) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty,

IV wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 9999,36 (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt dziewięć 36/100) złotych.

IVP 225/16

UZASADNIENIE

Powód A. S. w pozwie skierowanym przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 27.750 zł tytułem niewypłaconej odprawy pieniężnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że w dniu 11.12.2015r. powód, pełniący funkcję dyrektora Oddziału Regionalnego Agencji Mienia Wojskowego, oraz pozostali Dyrektorzy zostali odwołani z zajmowanych stanowisk przez M. M.. M.M. w dniu 10.12.2015r. został powołany na stanowisko zastępcy Prezesa Agencji Mienia Wojskowego, a decyzję Ministra Obrony Narodowej w dniu 11.12.2015r. został wyznaczony pełniącym obowiązki Prezesa Agencji Mienia Wojskowego. Powód jest przekonany, że pełniący obowiązki prezesa od kilkunastu –kilkudziesięciu minut (...) nie mógł posiadać jakichkolwiek merytorycznych przesłanek dotyczących osoby powoda, które mogłyby uzasadniać

odwołanie jego osoby ze stanowiska. Oświadczeniem z dnia 14.12.2015r. pracodawca zobowiązał się do zaspokojenia wszelkich roszczeń pracownika, jednakże do dnia wniesienia pozwu nie wypłacił należnej powodowi odprawy.

W odpowiedzi na pozew pozwany Agencja Mienia Wojskowego w W. wniosła o oddalenie powództwa. Wskazano, że w omawianej sprawie fakt odwołania niektórych z 10 dyrektorów Oddziałów AMW wynikał z wejścia w życie z dniem 01.10.2015r. ustawy z 10.07.2015r. ustawy o Agencji Mienia Wojskowego. Ustawa ta powstała w następstwie połączenia dwóch Agencji : Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i AMW. Konkursy na dyrektorów oddziałów regionach zostały przeprowadzone we wszystkich oddziałach AMW i stanowiska dyrektorów obsadzone. Powód na stanowisko nie aplikował. Dodatkowo pozwany wskazał, że zastosował obiektywne i sprawiedliwe kryteria doboru pracowników do odwołania i wziął pod uwagę wszystkie osoby , których dotyczą przyczyny zmuszające do odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód A. S. w okresie od 15.09.1982r. do 20.02.2007r. pełnił służbę w Wojsku Polskim. W Wojskowej Agencji Mienia Wojskowego pracował od 1996r. W okresie od 01.07.2004r. do 30.12.2006r. zajmował stanowisko dyrektora Oddziału Regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej. Od 05.02.2007r. do 31.05.2009r. był zatrudniony w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział Regionalny w G. na stanowisku dyrektora oddziału. Powód z dniem 18.11.2009r. został mianowany na stanowisko Dyrektora Oddziału Regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w O.. W okresie 18.11.2009r. do 30.09.2015r. pełnił funkcję dyrektora oddziału w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział Regionalny w O., a od 01.10.2015r. jako dyrektor regionalny Agencji Mienia Wojskowego Oddział Regionalny w O..

(dowód: akt powołania k. 9-10, świadectwa pracy k. 15-16,17-20, przesłuchanie powoda k. 52v-53)

W dniu 11.12.2015r. w siedzibie pozwanego odbyło się spotkanie wigilijne, na które został zaproszony powód oraz pozostali Dyrektorzy oddziałów regionalnych. Po zakończeniu części oficjalnej dyrektorzy, w tym powód, zostali poproszeni do oddzielnej sali gdzie M. M. p.o. Prezesa Agencji Mienia Wojskowego wręczył im odwołania z dniem 11.12.2015r. ze stanowisk dyrektorów oddziałów regionalnych AMW. W oświadczeniu pracodawcy w związku z odwołaniem ze stanowiska pracodawca stwierdził, że wszelkie roszczenia powoda wobec pracodawcy zostaną zaspokojone do dnia 31.03.2016r. Roszczenie powoda w zakresie odprawy nie zostało zaspokojone przez pozwanego.

(dowód: zaproszenie k. 11, odwołanie k. 12, oświadczenie k.13, wezwania k. 21-30, przesłuchanie powoda k. 52v-53)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż okoliczności faktyczne sprawy nie są między stronami sporne. Spór dotyczył oceny prawnej zaistniałej sytuacji.

Zgodnie z art.1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników

przepisy ustawy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolnienie obejmuje co najmniej:

- 1) 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników,
- 2) 10% pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100, jednakże mniej niż 300 pracowników,
- 3) 30 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 300 lub więcej pracowników

- zwanego dalej "grupowym zwolnieniem".

Jak wynika z zeznań powoda, w pozwanej Agencji zatrudnionych było ponad 1000 osób. W dniu 11.12.2015r. odwołano 9 dyrektorów oddziałów regionalnych, albowiem dziesiąte stanowisko było nieobsadzone. Należy zauważyć, iż w strukturze funkcjonowały pojedyncze stanowiska dyrektorów oddziałów regionalnych.

Powód pozostawała w stosunku pracy wynikającym z powołania na stanowisko dyrektora. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 lipca 2009 r. (II PK 30/09)

przepisy ustawy z 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników stosuje się do stosunków pracy z powołania.

Biorąc pod uwagę powyższe uwagi, należy stwierdzić, że pozwany rozwiązał stosunki pracy z 9 dyrektorami oświadczając, że z częścią dyrektorów musi się rozstać. Faktycznie rozwiązanie stosunków pracy objęło wszystkich powołanych dyrektorów. Nie kwestionuje tej okoliczności strona pozwana, która w odpowiedzi na pozew wskazuje, że fakt odwołania niektórych z 10 dyrektorów Oddziałów AMW, wynikał z wejścia w życie ustawy z dnia 10.07.2015r. o Agencji Mienia Wojskowego. Świadczy to jednoznacznie, iż po stronie powoda nie było żadnych obiektywnych okoliczności uzasadniających odwołanie go oraz rozwiązanie stosunku pracy. Pozwany nawet nie wskazał aby istniała jakakolwiek okoliczność leżąca po stronie pracownika powodująca zakończenie łączącego strony stosunku pracy. W związku z powyższym należy uznać, iż do rozwiązania doszło z przyczyn niedotyczących powoda. Powyższe zdaje się wynikać także z dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew gdzie wskazano, iż „ustawa z 10.07.2015r. powstała w następstwie połączenia dwóch Agencji : Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i AMW. Przedmiot działalności aktualnej Agencji, w porównaniu do Agencji utworzonej na podstawie ustawy z 1976r. o AMW jest diametralnie różny. Ponadto ustawa w art. 15 ust. 2 stanowi, że dyrektorów oddziałów regionach powołuje Prezes Agencji spośród kandydatów wyłonionych w drodze otwartego o konkurencyjnego naboru. Konkursy takie zostały przeprowadzone we wszystkich oddziałach AMW i stanowiska dyrektorów tych oddziałów obsadzone.” Powyższe świadczy o tym, że przyczyny, które przyświecały odwołaniu powoda nie dotyczyły pracownika. Jednocześnie z uwagi na ilość zatrudnionych u pozwanego osób ww ustawa znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Okres zatrudnienia powoda w pozwanej Agencji uzasadnia przyznanie odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia (art. 8 ust. 1 pkt. 3 cyt. ustawy).

Warto też dodać, iż argument strony pozwanej, że zastosował obiektywne i sprawiedliwe kryteria doboru pracowników do odwołania i wziął pod uwagę wszystkie osoby, których dotyczą przyczyny zmuszające do odwołania świadczy o przeprowadzeniu zwolnień, do których ma zastosowanie ustawa z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Nie mniej jednak kryteria doboru mają zastosowanie w sytuacji wyboru pracownika do zwolnienia z grupy osób. W stosunku do dyrektorów oddziałów regionalnych, z uwagi na to, że są to stanowiska pojedyncze w każdym oddziale, nie było podstaw do stosowania doboru pracowników do zwolnienia. W każdym oddziale był tylko jeden dyrektor oddziału. Odwołani zostali wszyscy dyrektorzy.

W kontekście niniejszej sprawy należy przytoczyć tezę Sądu Najwyższego, że „Pracodawca nie ma obowiązku podawania przyczyny odwołania pracownika ze stanowiska, które jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. Jednak nie może on uwolnić się od obowiązku wypłaty odprawy i podobnych do niej świadczeń związanych z rozwiązaniem stosunku pracy jedynie poprzez twierdzenie, że do odwołania doszło bez żadnej przyczyny. Następnym takiej postawy pracodawcy jest przejście na niego ciężaru dowodu w zakresie przyczyny dokonanego odwołania, która wyłącza prawo do świadczeń pracowniczych.”

Uwzględniając poczynione ustalenia, na podstawie art. 10 ust. 1 w zw z art. 8 ust. 1 pkt. 3 i ust. 4 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 kpc w zw. z § 9 pkt 1 podpkt 2 w zw. z par. 2 podpkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) (punkt II wyroku).

W punkcie trzecim wyroku nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda (art. 477² §1 kpc).

SSR G. Giżewska-Rozmus